

NIT DE BOIRA

Un relat de: [MariaM](#)

M'agrada escoltar durant la nit el toc de les campanades provinent de les esglesioles, d'una manera especial, quan em trobo de passada en alguna petita ciutat. M'agrada, també, la boira. Sovint se l'associa a Londres, la ciutat de la boira per anonomàsia. Però, i Vic, la nostra ciutat dels sants? I, Lleida? Lleida i la seva Seu, que desapareix embolcallada per la boira i torna a aparèixer quan els ciutadans, pacients i avesats a conviure-hi, arriben al límit d'enyorar el sol.

Veritat o mentida, a mitges; certament, m'agrada el toc de les campanades, sempre, i detesto la boira. De la boira tan sols m'agrada la idea que la relaciona amb el misteri i situada en un lloc especial, sens dubte, Londres. Durant un cert temps no podia treure-me-la del cap. Mitjançant la confluència de misteri i imaginació, la memòria em presenta una aventura peculiar en el record.

Les imatges que em trasllada són, evidentment, de Londres. En plena nit, un carrer més aviat estret i desert, poc il·luminat. Tan sols un fanal de tant en tant, envia una guspira de llum. El silenci i una intensa i espessa boira ho cobreixen tot. La visió que m'inunda el pensament és en blanc i negre, tal com s'escau a una bona pel·lícula de misteri.

El món no existeix. La noia que ha baixat corrent l'escala exterior de l'edifici inicia la fugida; carrer enllà, ben aviat és engolida per la boira. Va gairebé nua, però la por en sentir-se perseguida, és superior a tot altre sentiment i prejudici; prefereix ignorar la seva nuesa i, apressada, avança, submergint-se en la profunda tenebror. S'acosta una tempesta seca. Un llampec sobtat ha il·luminat el tros de vorera que té al davant, però, l'estrèpit del tro no s'ha sentit; en canvi li arriba la veu de tro d'un home que la crida impacient, vinga, fas tard.

Un grup nombrós de dones i homes nus, en posició fetal, resten immòbils mentre esperen les ordres del director, alhora fotògraf d'èxit, i ella, s'hi integra decidida. Tot seguit, es reprèn el rodatge i els encarregats dels efectes especials continuen amb la seva tasca de provocar la tempesta i manipular la boira, cada cop més espessa.